

رساله ثانية في الغيبة

نوشته: شیخ مفید.

تحقيق: علاء آل جعفر.

ناشر: کنگره شیخ مفید.

شماره صفحه ها: 60.

این رساله کم حجم نیز، پاسخ به پرسشهايی است که از سوي شخصی درباره غیبت و ظهور امام زمان(عج) مطرح شده و شیخ مفید به آنها پاسخ داده است.

سؤال می کند: چه دلیلی بر وجود امام زمان هست.

شیخ مفید، با استناد به ادلہ نقلی (احادیث و روایات صحیح) و مورد پذیرش شیعه و سنی و ادلہ عقلی، این پرسش را پاسخ می گوید.
پرسش دیگر: چگونه کسی که طرفدار عدل و توحید است، امامت کسی را که ولادت او قطعی نیست می پذیرد.
آیا چنین چیزی به عقل، یا وحی درست می آید.

شیخ مفید، در پاسخ، با اشاره به احادیث و ادلہ ای که می گوید زمین نباید خالی از حجت باشد، استدلال می کند و می نویسد:
(حجت ویژگیهايی دارد. کسی حجت است که آن اوصاف را دارا باشد. و در اولاد عباس، اولاد علی و قریش، کسی با این اوصاف نیست.
براساس این استدلال عقلی، حجت باید فرد دیگری باشد، هر چند ظاهر و پیدا نباشد. زیرا مسلم است شخصی می تواند حجت باشد که از خطأ و گناه معصوم باشد.)

بنابراین، لازم می آید که حجت(عج) غائب باشد.(13).

در این رساله، پنج پرسش مطرح شده که شیخ، محکم و متقن از آنها پاسخ می دهد.
افزون بر آثاری که از شیخ مفید درباره مسائله غیبت امام عصر(عج) برشمردیم، آثار دیگری نیز، از شیخ به جا مانده که برخی از آنها در ضمن
مجموعه ای تحت عنوان: (خمس رسائل في اثبات الحجة) از سوی دارالكتب التجاریه نجف اشرف، در سال 1370، هـ ق. به چاپ رسیده
است.

در جلد 7 مصنفات شیخ مفید نیز که از سوی کنگره نشر یافته، چهار رساله، از جمله همین رساله حاضر، به چاپ رسیده است. البته از آن
جا که بنابر معرفی تمام نوشته های شیخ مفید، در این باره نیست، به همین اندازه بسنده می کنیم.